

[Kirsten Jacobsen.]

domme, som man skønsmæssigt lejeværdiansætter, idet de andre ejendomme er i forbindelse med en erhvervsvirksomhed. Her drejer det sig om en ejendom, hvor en ejer for det første er beskåret muligheden for udnyttelsen af hele sin ejendom, fordi man ikke umiddelbart kan nedlægge lejligheder. Dernæst skal han finde sig i, at han bliver beskattet hårdere med lejeværdi, end han ville være blevet beskattet, hvis han havde haft mulighed for at anvende hele ejendommen til sit eget formål, og det er det, jeg finder urimeligt. Det er ikke rigtigt, når ministeren siger, at hvis man lavede en deling af ejendomsværdivurderingen for tofamiliehuse, så ville man få krav fra trefamilies- og flerfamiliesboliger, fordi dér er forholdet jo det, at mens tre- og flerfamiliesboliger går efter helt andre regler, så går tofamiliehuse i alle andre forhold nøjagtig som enfamiliehuse, og det ved ministeren godt. Derfor har man ikke den samme begrundelse for at komme og begære denne deling for tre- og flerfamiliesboliger.

Der er et helt andet punkt, som ministeren slet ikke berørte. Man har ifølge boligforliget principielt vedtaget, at den omkostningsbestemte husleje også skal gælde for lejligheder i tofamiliesboliger, og ministeren ved udmærket godt, at når de bliver meget, meget høje og ikke engang kan opkræves i medfør af bestemmelsen i lejeloven om en rimelig husleje, så har diverse skattemyndigheder her i landet forlangt, at de mennesker alligevel skal skønsmæssigt lejeværdiansættes af deres egen bolig, som om de havde opkrævet en husleje, som de rent faktisk ikke har fået. Det vil jeg spørge ministeren om han ikke vil svare på.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg svarede fru Kirsten Jacobsen på det, jeg blev spurgt om, nemlig om jeg agtede at ændre på de bestemmelser, der var gældende, og det svarede jeg nej til.

Jeg skal gerne gøre et par bemærkninger til de ting, som fru Kirsten Jacobsen rejste her til sidst. Jeg må sige til fru Kirsten Jacobsen, at det ikke er rigtigt, at der ikke er andre situationer, der er parallelle med denne. Jeg kan godt nævne adskillige eksempler, hvor en ansat får stillet en en-

familiesbolig til rådighed, det gælder både i forbindelse med landbrug og i forbindelse med gartneri, ligesom det gælder i en række andre forbindelser, og det kan også være et stuehus til en landbrugsejendom, der er tale om. Så der er en række situationer, der for så vidt lige så godt kunne have været udregnet på grundlag af ejendomsværdien, fordi den eksisterer, og derfor er der konsekvensvirkninger, hvis man bevæger sig ind på dette her.

Hvad angår tilsagnet om, at der ikke kommer nogen reaktion for trefamilies- og andre boliger, kan det være, fru Kirsten Jacobsen har ret, det ved jeg ikke. Jeg mener ikke, vi kan se bort fra, at en sådan reaktion vil komme.

Jeg kan videre sige, at det er sådan, at denne lejeværdi skal ansættes til den værdi, den pågældende udlejningsbolig har, og jeg er nogenlunde overbevist om, at der vil være adskillige tilfælde, hvor beregninger med udgangspunkt i de procentregler, der ligger i boliglovgivningen, vil føre til en leje, der er højere end det, som er en rimelig leje for den pågældende bolig ud fra dens udstyr, størrelse osv. I de situationer er det selvfølgelig den værdi, som lejligheden har, der skal lægges til grund for den skattemæssige beregning — jeg tror, det var svar på den sidste del af fru Kirsten Jacobsens spørgsmål — men med den tilføjelse, at der udmærket inden for den ramme, der arbejdes med, kan forekomme situationer, hvor lejeværdien vil være højere efter den skønsmæssige ansættelse, end den vil være efter procentreglerne, vurderet på den samlede ejendomsværdi.

Kirsten Jacobsen (FP):

Når ministeren nu omtaler, at tjenesteboliger bl.a. ved landbruget og mange andre steder er at sammenligne parallelt med tofamiliesejendomme, er det jo ikke rigtigt, for dér er der jo tale om et lejeforhold, hvor en mand skal beregne en leje, som er rimelig for den bolig, han har i forbindelse med sit arbejde. I det andet tilfælde er det en person, som har købt en bolig, og man har her i folketinget i medfør af boligforliget bestemt, at ejere af parcelhuse skal have så og så mange procents stigning. Hvorfor skal en lille gruppe mennesker, som ejer disse tofamiliesejendomme, og som oven i købet er